Thông tin chuyên đề:

NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20/11

Tấm lòng Bác Hồ dành cho các thầy, cô giáo

Sự quan tâm của Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng như của Đảng và Nhà nước đối với các thầy cô giáo là biểu hiện sinh động của truyền thống "uống nước nhớ nguồn", "tôn sư trọng đạo" - nét văn hóa, đạo đức và lối sống của người dân Việt Nam. Hằng năm, cứ đến ngày khai trường, trên khắp cả nước, nhân dân nô nức đưa con em mình đến trường khai giảng năm học mới. Ngày này, chúng ta lại nhớ đến Bác Hồ kính yêu cũng như những lời dạy bảo của Người đối với các thầy, cô giáo và các cháu học sinh thân yêu.

Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn dành nhiều tâm sức, thời gian và tình cảm cho sự nghiệp giáo dục nước nhà, đặc biệt là đối với các thầy, cô giáo. Trong chiến tranh ác liệt, dù bận rộn với biết bao công việc khẩn cấp bởi tình hình chiến sự căng thẳng nhưng Bác vẫn quan tâm đến sự nghiệp trồng người và đời sống của các thầy cô giáo. Cứ vào dịp khai giảng năm học mới, Bác lại tranh thủ thời gian đi thăm hỏi hoặc viết thư cho các thầy cô giáo và các cháu học sinh.

Bác luôn quan tâm, dõi theo từng bước đi trong công việc và đời sống hằng ngày của các thầy cô giáo và các em học sinh nên bất kỳ tiến bộ, bất kỳ đóng góp nào dù là nhỏ nhất cũng được Bác kịp thời ghi nhận. Trong Bài nói chuyện với học sinh và giáo viên trường phổ thông trung học Chu Văn An (Hà Nội), năm 1958, Bác khẳng định: "*… Do các cháu cố gắng, do các thầy, các cô giáo cố gắng, năm nay, nhất là mấy tháng gần đây các cháu có những tiến bộ khá*". Năm 1968, trong khi phải chống lại chiến lược Việt Nam hóa chiến tranh vô cùng thâm độc của đế quốc Mỹ mà đứng đầu là Tổng thống Richard Nixon, Bác vẫn viết "Thư gửi các cán bộ, cô giáo, thầy giáo, công nhân, nhân viên, học sinh các cấp" (nhân dịp khai giảng năm học 1968 - 1969). Mở đầu bức thư, Bác viết: *"Các cô các chú và các cháu thân mến! Nhân dịp đầu năm học thứ tư chống Mỹ, cứu nước, Bác thân ái gửi lời thăm hỏi tất cả các cô, các chú và các cháu. Trong hoàn cảnh cả nước có chiến tranh, sự nghiệp giáo dục của chúng ta vẫn phát triển nhanh, mạnh hơn bao giờ hết. Bác vui lòng biết rằng mặc dù hoàn cảnh khó khăn, hiện nay miền Bắc nước ta đã có một vạn hai nghìn trường phổ thông, mỗi xã đều có trường cấp I, nhiều xã đã có trường cấp II, các huyện đều có ít nhất một trường cấp III. Số người đi học đã hơn sáu triệu, trong đó có hơn một triệu cán bộ và công nông đang học*

bổ túc văn hoá. Số người vào học các trường đại học và trung học chuyên nghiệp tăng gần gấp ba lần so với trước chiến tranh chống Mỹ. Hơn 30 trường đại học và 200 trường trung học chuyên nghiệp đã phối hợp chặt chẽ với các ngành và các địa phương, đẩy mạnh công tác đào tạo cán bộ, tập trung cũng như tại chức. Các trường đã có nhiều cố gắng trong việc thi đua dạy tốt và học tốt bảo đảm an toàn cho thầy và trò, làm cho đời sống vật chất và tinh thần ngày càng tiến bộ".

Để đạt được những kết quả đáng khen ngợi mà Bác Hồ nêu trên, trong hoàn cảnh đất nước đang có chiến tranh ác liệt, điều kiện thiếu thốn về mọi mặt là cả một quá trình nỗ lực phi thường của Đảng và nhân dân ta. Điều này, làm cho Bác rất vui và tự hào về khả năng khắc phục mọi khó khăn, vượt qua mọi thử thách để vươn lên đạt kết quả cao nhất. *"Làm được như vậy là nhờ Đảng ta có đường lối đúng đắn, quân đội và nhân dân ta rất anh hùng"* nhưng Bác luôn đánh giá cao vai trò và công lao trực tiếp của quý thầy cô giáo. Vì thế, *"Nhân dịp này, Bác khen ngợi những cố gắng và thành tích mà các cô các chú và các cháu đã đạt được"*. Bác lại ân cần dặn dò: *"Nhưng đế quốc Mỹ vẫn còn ngoan cố. Cách mạng nước ta con phải khắc phục nhiều khó khăn gian khổ để đạt được thắng lợi hoàn toàn. Hiện nay, Đảng và nhân dân giao cho các cô, các chú, các cháu nhiệm vụ lớn hơn trước. Vì vậy, Bác nhắc các cô, các chú và các cháu mấy điều sau đây: Thầy và trò phải luôn luôn nâng cao tinh thần yêu Tổ quốc, yêu chủ nghĩa xã hội, tăng cường tình cảm cách mạng đối với công nông, tuyệt đối trung thành với sự nghiệp cách mạng, triệt để tin tưởng vào sự lãnh đạo của Đảng, sẵn sàng nhận bất kỳ nhiệm vụ nào mà Đảng và nhân dân giao cho, luôn luôn cố gắng cho xứng đáng với đồng bào miền Nam anh hùng. Dù khó khăn đến đâu cũng phải tiếp tục thi đua dạy tốt và học tốt. Trên nền tảng giáo dục chính trị và lãnh đạo tư tưởng tốt, phải phấn đấu nâng cao chất lượng văn hóa và chuyên môn nhằm thiết thực giải quyết các vấn đề do cách mạng nước ta đề ra và trong một thời gian không xa, đạt những đỉnh cao của khoa học và kỹ thuật. Các cô các chú, các cháu phải cùng nhau tổ chức và quản lý đời sống vật chất và tinh thần ở các trường học ngày một tốt hơn, tăng cường bảo đảm sức khoẻ và an toàn. Nhiệm vụ của cô giáo, thầy giáo là rất quan trọng và rất vẻ vang. Giáo dục là sự nghiệp của quần chúng. Cần phải phát huy đầy đủ dân chủ xã hội chủ nghĩa, xây dựng quan hệ thật tốt, đoàn kết thật chặt chẽ giữa thầy và thầy, giữa thầy và trò, giữa học trò với nhau, giữa cán bộ các cấp, giữa nhà trường và nhân dân để hoàn thành thắng lợi nhiệm vụ đó. Giáo dục nhằm đào tạo những người kế tục sự nghiệp cách mạng to lớn của Đảng và nhân dân ta, do đó các ngành, các cấp đảng và chính quyền địa phương phải thật sự quan tâm hơn nữa đến sự nghiệp này, phải chăm sóc nhà trường về mọi mặt, đẩy sự nghiệp giáo dục của ta lên những bước phát triển mới".*

Những tình cảm đặc biệt, sự quan tâm sâu sắc và những lời dạy của Bác đối với thầy cô giáo là động lực, là niềm tin vững chắc để quý thầy cô giáo phấn đấu không mệt mỏi, vượt qua mọi khó khăn, gian khổ, cống hiến hết mình cho sự nghiệp trồng người của dân tộc. Ngày 2-9-1969, Bác Hồ *"đi gặp cụ Các Mác, cụ Lênin và các vị cách mạng đàn anh khác"* (Di chúc của Bác Hồ năm 1969), cả dân tộc cũng như các thầy cô giáo nguyện sẽ cố gắng nhiều hơn để đền đáp những tình cảm Bác dành cho mình và thực hiện điều ước cuối cùng của Chủ tịch Hồ Chí Minh: *"Điều mong muốn cuối cùng của tôi là: Toàn Đảng, toàn dân ta đoàn kết phấn đấu, xây dựng một nước Việt Nam hòa bình, thống nhất, độc lập, dân chủ và giàu mạnh, góp phần xứng đáng vào sự nghiệp cách mạng toàn thế giới"* (Di chúc của Bác Hồ năm 1969).

Tình cảm của Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng như sự quan tâm của Đảng và Nhà nước đối với các thầy cô giáo là biểu hiện sinh động của truyền thống "uống nước nhớ nguồn", "tôn sư trọng đạo" - nét văn hóa, đạo đức và lối sống của người dân Việt Nam.

Nguyễn Thanh Tuấn
http://xaydungdang.org.vn

Từ ngày Quốc tế Hiến chương đến ngày nhà giáo Việt Nam

Tháng 7-1946 có một tổ chức Quốc tế các nhà giáo tiến bộ được thành lập ở Paris (thủ đô nước Pháp) đã lấy tên là F.I.S.E (Fédertion International Syndicale des Enseignants - Liên hiệp quốc tế các công đoàn giáo dục).

Năm 1949 tại hội nghị Vacsxava (Varsovie-thủ đô Ba Lan) tổ chức FISE xây dựng một bản "Hiến chương các nhà giáo" gồm 15 chương với nội dung chủ yếu là đấu tranh chống nền giáo dục tư sản, phong kiến, xây dựng nền giáo dục tiến bộ" bảo vệ những quyền lợi vật chất và tinh thần chính đáng của nghề dạy học và nhà giáo, đề cao trách nhiệm và vị trí của nghề dạy học và nhà giáo

Trong những năm kháng hiến chống thực dân Pháp xâm lược, công đoàn giáo dục Việt Nam đã quan hệ với FISE để tranh thủ các diễn đàn quốc tế tố cáo âm mưu tội ác của bọn đế quốc xâm lược đối với nhân dân ta cũng như đối với giáo viên và học sinh đồng thời giới thiệu những thành tích của nền giáo dục cách mạng, tranh thủ sự đồng tình ủng hộ của giáo giới trên toàn thế giới đối với cuộc kháng chiến chính nghĩa của nhân dân ta.

Sau khi thành lập một thời gian ngắn (thành lập ngày 22-7-1951) Công đoàn giáo dục Việt Nam đã được kết nạp làm thành viên của FISE và được mời dự hội nghị của FISE ở Vienne (thủ đô nước áo) mùa xuân năm 1953. Đoàn Việt Nam do Thứ trưởng Bộ giáo dục Nguyễn Khánh Toàn làm trưởng đoàn.

Từ 26 đến 30-8-1957 tại thủ đô Vacxava, hội nghị FISE có 57 nước dự. Công đoàn giáo dục Việt Nam có tham gia quyết định lấy ngày 20-11-1958 ngày "Quốc tế hiến chương các nhà giáo" lần đầu tiên được tổ chức trên toàn miền Bắc nước ta. Những năm sau đó còn được tổ chức ở các vùng giải phóng ở miền Nam. Hàng năm vào dịp kỷ niệm 20-11 cơ quan tiểu ban giáo dục thường xuất bản, phát hành một số tập san đặc biệt để cổ vũ tinh thần đấu tranh của giáo giới trong vùng tạm chiếm, động viên tinh thần chụi đựng gian khổ của anh chị em, giáo viên kháng chiến.

Sau ngày đất nước được thống nhất, giáo giới Việt Nam đoàn kết nhất trí xây dựng nền giáo dục theo đường lối của Đảng Cộng sản Việt Nam, theo định hướng xã hội chủ nghĩa. ý nghĩa của quốc tế hiến chương các nhà giáo đã hoàn thành sứ mạng lịch sử với giáo giới Việt Nam. Song ngày 20-11 đã trở thành truyền thống với mọi nội dung của giáo giới Việt Nam và của nhân dân Việt Nam.

Chính vì thế theo đề nghị của ngành giáo dục ngày 28-9-1982 Hội đồng bộ trưởng (nay thuộc chính phủ) đã ban hành quyết định số 167-HĐBT về ngày nhà giáo Việt Nam. Nội dung quyết định có những điều khoản sau:

Điều 1: Từ nay hàng năm sẽ lấy ngày 20-11 là ngày nhà giáo Việt Nam

Điều 2: Để ngày 20-11 có ý nghĩa thiết thực hàng năm từ tháng 10 các cấp chính quyền và toàn thể cần họp để xem xét tình hình công tác và hoạt động của đội ngũ giáo viên ở địa phương mình, kiểm điểm những việc đã làm và đề ra những việc cấp tiếp tục làm nhằm động viên đội ngũ giáo viên phát huy truyền thống tốt đẹp của giáo giới Việt Nam, rèn luyện phẩm chất và năng lực, làm gương sáng cho học sinh noi theo. Về phía giáo viên, cần có những hoạt động phong phú nhằm nâng cao nhận thức về vinh dự và trách nhiệm của người giáo viên trong xã hội nước ta ngày nay, từ đó mà ra sức phấn đấu làm tốt nhiệm vụ cao cả của mình.

Điều 3: Việc tổ chức ngày 20-11 hàng năm do Uỷ ban Nhân dân và Hội đồng các cấp chủ trì, có sự phối hợp các ngành giáo dục và các đoàn thể nhân dân. Các cấp các ngành cần phân công cán bộ lãnh đạo đi thăm hỏi giáo viên, tổ chức các cuộc gặp mặt thân mật với giáo viên, nhân dịp này có thể tổ chức khen thưởng các giáo viên có thành tích.

Việc tổ chức này nhà giáo Việt Nam cần được tiến hành trọng thể và thiết thực, tránh hình thức phô trương gây phiền hà cho học sinh và cha mẹ học sinh.

Điều 4: Trong ngày 20-11 các trường có thể sắp xếp lại việc học tập và giảng dạy để giáo viên được nghỉ và tham gia các sinh hoạt của trường và địa phương.

Tóm lại: Ngày quốc tế hiến chương các nhà giáo là một hoạt động quốc tế của công đoàn giáo dục Việt Nam. Nó hoàn thành nhiệm vụ lịch sử của nó. Ngày nhà giáo Việt Nam là ngày của toàn dân do nhà nước ban hành văn bản quy phạm pháp luật quy định chủ trì tổ chức kỷ niệm là chính quyền và hội đồng giáo dục các cấp. Chúng ta cần phải tuyên truyền cho mọi người hiểu đúng ý nghĩa ngày nhà giáo Việt Nam và tổ chức thực hiện tốt.

Trần Hữu Trù

Theo http://hanoi.vn

Theo lời Bác, chăm lo đội ngũ giáo viên

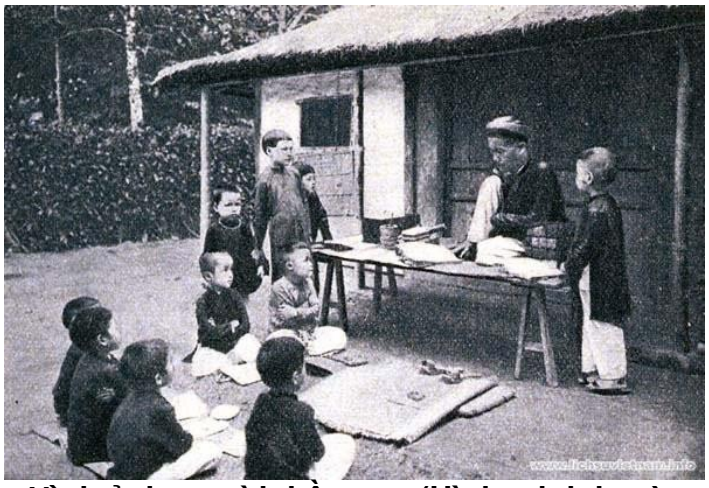

Hình ảnh người thầy xưa (Hình minh họa).

Người thầy giáo tốt là 'thầy giáo phải thật thà yêu nghề của mình', càng yêu nghề bao nhiêu thì càng yêu học trò bấy nhiêu. Người thầy có yêu nghề thì mới phấn đấu trở thành người thầy mẫu mực, làm tấm gương tiêu biểu của con người mới, đem trí tuệ, tâm huyết, sức lực cống hiến cho sự nghiệp 'trồng người', ra sức đào tạo, giáo dục các thế hệ trẻ trở thành những người có ích cho gia đình, xã hội, góp sức vào xây dựng phát triển kinh tế, văn hóa và bảo vệ Tổ quốc, hết lòng phụng sự nhân dân và nhân loại. Mục tiêu cao nhất của giáo dục đào tạo là rèn luyện các thế hệ học sinh, sinh viên, nguồn lực con người phát triển toàn diện. Phương pháp giáo dục là học gắn với hành, thực tiễn gắn với lý thuyết, lý luận và phù hợp với yêu cầu sự phát triển xã hội, do đó ở từng cấp học, người thầy giáo phải có phương pháp dạy học phù hợp với chương trình, nội dung và tâm lý học sinh. Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng chỉ ra những nội dung cơ bản và cách thức giáo dục ở từng bậc học, từ mẫu giáo lên đại học để các thầy cô giáo, cán bộ quản lý giáo dục liên hệ với công việc của mình.

Làm mẫu giáo tức là thay mẹ dạy trẻ. Muốn làm được thế thì trước hết phải yêu trẻ. Các cháu nhỏ hay quấy phải bền bỉ chịu khó mới dạy được các cháu. Dạy trẻ như trồng cây non. Trồng cây non được tốt thì sau này càng lên tốt. Dạy trẻ nhỏ tốt thì sau này các cháu thành người tốt.

Tiểu học cần giáo dục các cháu thiếu nhi yêu Tổ quốc, yêu nhân dân, yêu lao động, yêu khoa học, trọng của công. Cách dạy phải nhẹ nhàng và vui vẻ, chớ gò ép vào khuôn khổ của người lớn, phải đặc biệt chú ý giữ gìn sức khỏe của các cháu.

Trung học phải đảm bảo cho học trò những tri thức phổ thông chắc chắn thiết thực, thích hợp với nhu cầu và tiền đồ xây dựng nước nhà, bỏ những phần mà không cần thiết cho cuộc sống thực tế.

Đại học thì phải kết hợp lý luận khoa học với thực hành, ra sức học tập lý luận và khoa học tiên tiến của các nước bạn, kết hợp với thực tiễn của nước ta, để thiết thực giúp ích cho cuộc sống, xây dựng nước nhà.

Những lời chỉ dạy của Chủ tịch Hồ Chí Minh có ý nghĩa lý luận và thực tiễn đối với sự nghiệp đổi mới giáo dục hiện nay. Nhất là về xây dựng đội ngũ giáo viên và phương pháp dạy học.

Thời kỳ đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đòi hỏi đổi mới, phát triển giáo dục để tri thức hóa toàn dân, đào tạo nhân lực, nhân tài chuẩn bị chuyển về chất của lực lượng lao động từ lao động cơ bắp và cơ khí là chủ yếu sang lao động trí tuệ, sáng tạo, nâng cao năng lực làm chủ của con người với tự nhiên, xã hội và bản thân. Chúng ta lại tiến hành công nghiệp hóa, hiện đại hóa gắn với phát triển kinh tế tri thức để sớm đưa đất nước ra khỏi tình trạng kém phát triển thì yêu cầu về chất lượng nguồn nhân lực càng cao. Do đó phải chăm lo xây dựng đội ngũ giáo viên và cán bộ quản lý giáo dục đủ về số lượng và tăng cường về chất lượng, tiến kịp trình độ của khu vực và từng bước đạt tới tầm quốc tế. Đội ngũ thầy, cô giáo phải là những

người có thực học, yêu nghề, phương pháp giảng dạy tiên tiến mới có thể đáp ứng yêu cầu đào tạo lao động có trình độ và làm việc bằng kỹ thuật, trí tuệ khi nền kinh tế phát triển và mở cửa thị trường, tham gia Tổ chức Thương mại thế giới (WTO), hội nhập kinh tế quốc tế ngày càng toàn diện, sâu hơn. Thực tiễn xây dựng đất nước và hội nhập, phát triển kinh tế tri thức hiện nay đặt ra với sự nghiệp giáo dục nhiều vấn đề cần phải đổi mới một cách cơ bản, theo đó những người làm nghề giáo, nhất là từ bậc trung học phổ thông trở lên cần nâng cao tinh thần sáng tạo, tự học, tự đào tạo để bồi bổ, nâng cao trình độ sư phạm, kiến thức và thông qua việc dạy học truyền thụ cho học sinh, sinh viên ý thức vươn lên, tinh thần tự học, lòng khát khao tri thức mà rèn luyện, trưởng thành, nghĩa là người thầy phải làm được vai trò gợi mở cho học sinh, sinh viên tinh thần sáng tạo, khám phá những cái mới trên nền tảng kiến thức cơ bản, phong phú của nhân loại.

Hiện nay nước ta có hơn một triệu giáo viên và cán bộ quản lý giáo dục. Đây là đội ngũ trí thức quý báu của dân tộc trong sự nghiệp đào tạo nguồn nhân lực, bồi dưỡng nhân tài để nước ta có thể 'sánh vai với các cường quốc năm châu'. Trong hơn 25 năm đổi mới, đội ngũ này tăng cả lượng và chất, đáp ứng được việc phát triển nguồn nhân lực có trí thức và nghề. Đội tuyển học sinh Việt Nam ở các cấp học ngày càng đạt được những giải cao trong khu vực và quốc tế, đào tạo nghề và đào tạo nhân lực có trình độ cao đẳng, đại học, trên đại học có những cải cách và phát triển. Song so với nhu cầu đào tạo nguồn nhân lực để đáp ứng yêu cầu mới thì số lượng và cơ cấu đội ngũ giáo viên còn nhiều bất cập, chất lượng thấp, nhất là tại các vùng sâu, vùng xa. Nổi lên yếu kém nhất của đội ngũ giáo viên là phương pháp giảng dạy chưa phát huy tính chủ động và khuyến khích sự sáng tạo của học sinh, sinh viên, học chưa gắn với hành, giảng viên đại học, cao đẳng còn thiếu, trình độ thấp so với thế giới, chưa có trường đại học nào đạt chuẩn quốc tế, một bộ phận nhà giáo thiếu gương mẫu, tiếp tay cho tiêu cực vi phạm đạo đức. Bệnh thành tích trong đội ngũ giáo viên và cán bộ quản lý giáo dục chậm khắc phục. Những bất cập, yếu kém trong ngành giáo dục hiện nay do tư duy giáo dục chậm đổi mới, cơ chế chính sách chưa phù hợp thực tế, quản lý giáo dục yếu kém, chưa thật coi trọng xây dựng đội ngũ giáo viên. Phần lớn giáo viên và cán bộ quản lý chưa tiếp cận được lý luận và phương pháp giáo dục hiện đại, khuynh hướng thương mại hóa đang có xu hướng phát triển... là những vấn đề nổi cộm.

Chăm lo xây dựng, nâng cao chất lượng đội ngũ giáo viên, cán bộ quản lý giáo dục là trách nhiệm không chỉ của ngành giáo dục mà là của Đảng, Nhà nước và toàn dân. Điều có ý nghĩa quan trọng hàng đầu là phải có chính sách đúng đắn ở tầm chiến lược về giáo dục và đào tạo đội ngũ giáo viên. Cần có những đột phá trong chính sách giáo dục và đào tạo nhân lực chất lượng cao. Theo đó, hệ thống các trường sư phạm, các trường đại học và dạy nghề, các chế độ chính sách cần đổi mới để thu hút sinh viên giỏi để tạo ra những người thầy, cô giáo giỏi nghề và đạo đức tốt. Cũng như phải không ngừng cải tiến, đổi mới chương trình, phương pháp đào tạo và đào tạo lại đội ngũ giáo viên. Chính sách tiền lương, phụ cấp đối với giáo viên, chế độ đãi ngộ đối với thầy, cô giáo ở vùng khó khăn cần được đổi mới căn bản phù hợp với công việc có tính đặc thù của nghề dạy học. Đổi mới tư duy giáo dục và chương trình đào tạo các cấp cần đồng bộ, gắn kết với việc nâng cấp cơ sở vật chất và đồ dùng cho giảng dạy, học tập, nghiên cứu, thực hành.

Phạm Văn Khánh
Theo http://www.nhandan.com.vn/

TÂM SỰ CỦA CÔ GIÁO NHÂN NGÀY 20-11

Là giáo viên, càng gần đến Ngày nhà giáo Việt Nam, tôi càng mong phụ huynh hãy tôn vinh thầy cô giáo bằng tình cảm chứ không phải bằng phong bì như những năm gần đây.

Tôi nói vậy bởi vì không ít phụ huynh đã và đang dùng phong bì những mong con họ được quan tâm hơn. Trong mắt của học trò, tôi là cô giáo khó tính. Khi học trò mắc lỗi như quậy phá, cãi lời thầy cô, tôi luôn răn các em, cũng có khi dùng hình phạt phù hợp để các em sửa chữa. Nhưng điều này lại không được nhiều phụ huynh ủng hộ.

Nhất là khi một học trò thường xuyên lặp đi lặp lại một lỗi sai, tôi thường đề ra hình phạt nặng gấp đôi như phạt trực nhật, lau bảng, quét dọn lớp và lau bàn ghế sạch sẽ. Nhưng có phụ huynh đã "mắng" tôi rằng: "Cô tra tấn con tôi, có phải con cô đâu mà cô xót? Ở nhà con tôi chẳng bao giờ phải đụng vào cái chổi, vậy mà lên lớp phải làm ôsin không công cho cô giáo và các bạn".

Mặc dù tôi đã giải thích cho phụ huynh này hiểu rằng các cháu cần được đưa vào nề nếp, vào nội quy trường lớp nhưng người mẹ này vẫn một mực cho rằng con họ đang bị "đì", bị hành hạ thể xác lẫn tâm hồn trầm trọng. Nếu học trò quên làm bài tập hay quay cóp lần đầu sẽ là nhắc nhở, từ lần thứ hai sẽ bị phạt đứng quay mặt vào tường. Nhưng có em chẳng biết về mách bố mẹ thế nào mà ngay hôm sau phụ huynh đã lên làm việc với ban giám hiệu. Có em còn được bố mẹ mách nước là phải quay lại cảnh cô giáo phạt để làm bằng chứng. Tôi còn nhớ có học trò hỗn láo, cãi lời thầy cô nên bị cho ra khỏi lớp thì phụ huynh lại cho rằng: "Cô giáo không có quyền đuổi con tôi ra khỏi lớp vì cháu đã được bố mẹ đóng tiền đầy đủ rồi". Có phụ huynh còn cho rằng càng gần đến ngày 20-11 thì thầy cô giáo càng cau có, khó tính, khắt khe để đòi quà cha mẹ học sinh.

Có phụ huynh đến gặp và nhét cái phong bì vào tay tôi cùng lời nói: "Các cô lương ít, thôi thì cầm tạm mua cái áo mới xem như quà 20-11 của cháu và bỏ qua cho cháu vì đã trót hỗn láo với cô". Thú thật, nghe phụ huynh nói vậy, tôi chỉ biết rơm rớm nước mắt. Một cảm giác buồn chán, thất vọng trào lên tận cổ vì lương tâm nghề nghiệp đã bị đem ra đong đếm bằng tiền.

Tôi kiên quyết trả lại chiếc phong bì cho phụ huynh, về nhà tôi cảm thấy tình cảm thầy trò sao quá mong manh.

Đối với thầy cô giáo chúng tôi, một lời chúc chân thành, một tin nhắn hỏi thăm Ngày nhà giáo Việt Nam còn có ý nghĩa hơn nhiều những món quà, những chiếc phong bì dày cộp tiền.

ẢNH MINH HỌA

Tiền lương của chúng tôi dù không nhiều thật, nhưng với cách tặng quà theo kiểu quà nặng tay rồi đòi hỏi giáo viên phải thế này thế khác thì tuyệt đối người cầm phấn chúng tôi không bao giờ nhận. Nhận một vài bưu thiếp, một vài lời chúc của học sinh hay bạn bè, tôi cảm thấy còn có thêm niềm tin với nghề. Dù lương giáo viên nghèo thật nhưng chúng tôi cũng có tự trọng của mình. Chúng tôi cũng tìm hiểu hoàn cảnh của học trò, nếu thấy các em khó khăn vẫn kêu gọi quyên góp giúp đỡ học trò ấy. Nhiều hôm ở lại phụ đạo cho một số em chưa hiểu bài đến mức quên cả giờ về đón con nhưng vẫn bị nhiều phụ huynh kêu ca, phàn nàn đủ kiểu. Tôi chỉ xin phụ huynh hãy nhìn giáo viên với ánh mắt thân thiện, để hình ảnh người thầy không bị nhòe, không bị lu mờ trước những món quà ngày nhà giáo. Tôi chỉ muốn các bậc phụ huynh hiểu rằng ở đâu cũng có giáo viên tốt, yêu thương và tận tâm với học trò. Không phải người thầy nào cũng ham tiền, rồi đốc thúc học sinh đi học thêm để kiếm thêm thu nhập. Còn nhiều người thầy tận tâm lắm, mong phụ huynh hãy tin như vậy.

PHI KHANH

– Theo http://tuoitre.vn/

Thiên chức của người thầy

(GD&TĐ) - Nhà trường, thầy giáo là trí tuệ của nhân loại, là tấm lòng của đại dương. Hạnh phúc lớn nhất của người thầy là được xã hội tôn vinh, được học trò kính trọng.

Nghề thầy có đặc trưng riêng là cỗ máy lớn sản sinh ra điện khí hóa, hóa học hóa, tự động hóa. Sản phẩm của người thầy làm ra vừa độc đáo vừa ưu việt. Lao động của người thầy là lao động trí tuệ của từng cá nhân vừa khoa học vừa nghệ thuật. Đó chính là tính sư phạm ưu mĩ. Dạy và học thầy và trò không cần đến những bộ óc dập khuôn làm theo mẫu mà cần tìm kiếm phát hiện, khơi nguồn, đào sâu để sáng tạo và sáng tạo.

Người duy vật không bao giờ tách rời yếu tố tinh thân ra khỏi yếu tố vật chất. Để phát huy tối đa thiên chức của Người thầy, Nhà giáo cần được hưởng lương cao để đầu tư cho chất xám?. Đó là hoài nghi triết học?. Tuổi nghỉ hưu của Nhà giáo không nên rập khuôn theo các ngành nghề khác ở tuổi 60 mà nên 65, 70 thậm chí có người 80 nếu thân thể khỏe mạnh, làm việc vẫn hiệu quả (giáo sư Vũ Khiêu 90 tuổi sức lực và trí tuệ vẫn dồi dào. Nhiều nhà giáo ở tuổi 60 dạy giỏi, quản lý giỏi, có uy tín mà cho nghỉ hưu thật đáng tiếc quá chừng, thiệt thòi quá lớn cho cả một thế hệ học trò...

Nhà giáo chúng ta có quyền tự hào về Bác Hồ kính yêu trước khi trở thành lãnh tụ của Đảng cộng sản Việt Nam, rồi trở thành lãnh tụ vĩ đại của nước Việt Nam dân chủ cộng hòa. Nay là cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là nhà giáo dạy ở trường Dục thanh Phan Thiết. Kỷ niệm ngày Nhà giáo Việt Nam, chúng ta thành kính biết ơn và tự hào về người thầy vĩ đại của mình.

Học là tồn tại của nghiệp thầy. Phương pháp giảng dạy của thầy, tri thức uyên bác của thầy quyết định tới sự thành đạt của trò. Đổi mới giáo dục, Nghị quyết của Trung ương, chỉ thị của Bộ, hướng dẫn của sở có đến được với người dạy và người học hay không là do Hiệu trưởng. Hiệu quả của đổi mới có hay không, cao hay thấp là do nhận thức và chỉ đạo của Hiệu trưởng. Hiệu trưởng phải giỏi quản lý thì mới tổ chức điều hành được đội ngũ, chọn đúng người, giao đúng việc. Hiệu trưởng phải giỏi chuyên môn thì mới bồi dưỡng rèn luyện được nhiều giáo viên giỏi. Hiệu trưởng không chỉ quản lý chỉ đạo bằng kế hoạch mà phải quản lý chỉ đạo bằng hành động, bằng đạo đức của chính mình để làm gương cho giáo viên. Hiệu trưởng không vụ thành tích giả chỉ vụ chất lượng thực thì sẽ có chất lượng thực. Nếu dùng tài năng và đức độ thấu lý đạt tình thì hiệu trưởng sẽ cảm hóa được tất cả giáo viên và học sinh, chất lượng giáo dục, mục tiêu đào tạo sẽ thăng hoa.

Dù có Bác Hồ vĩ đại, có Đảng văn minh chỉ đường, có mặt trời chiếu sáng, có ánh trăng soi lối thì hành trang để chúng ta vào đời không thể thiếu thầy cô. Tiếng nói của cổng trường, của hàng cây nơi sân trường, của tấm bảng nơi lớp học bằng những ẩn dụ của nó ta hãy lắng mà nghe. Phải lắng nghe với tất cả tấm lòng mở ngỏ chân thành ta sẽ thu nhận được nhiều điều thú vị. Có những nỗi đau đã tỏa sáng, có những viết thương đã nở hoa. Đó chính là những thầy cô, những học trò đã tìm lại được chính mình, thật vui biết bao, tự hào lắm chứ!.

Con chữ và con số được sản sinh ra ở nguồn thiêng sông núi, ở túi càn khôn của đất trời. Nguồn suối thiêng đó tuôn chảy trong trái tim ta. Con chữ và con số, thầy và cô soi sáng vào trí óc ta hòa vào trái tim ta để ta nhìn về cõi xa xăm, nhìn lên phía trước nhìn cả bốn phương làm theo lời Bác dạy để đi tới tương lai nước mạnh dân giàu.

Thầy và trò dạy và học là một chuỗi liên kết hoàn chỉnh, kết nối nhân quả, không phụ thuộc vào ngẫu nhiên, cũng không phụ thuộc vào thần quyền. Giáo pháp của Bác Hồ, của Đảng ta hàm chứa nhiều giá trị tinh hoa của dân tộc của nhân loại. Hãy dạy và học làm theo giáo pháp đó.

Nguyễn Văn Tuấn (GĐ Sở GD&ĐT Nam Định)
Theo Báo Giáo dục và Thời đại

Gieo con chữ bằng tất cả tình người

Hàm Cần là một xã vùng cao của huyện Hàm Thuận Nam. Toàn xã hiện có 888 hộ với 3.508 khẩu, trong đó phần lớn là Dân tộc Rai. Trong những năm qua, công tác giáo dục của xã có nhiều chuyển biến mạnh mẽ, góp phần không nhỏ để mang lại thành quả như ngày hôm nay phải kể đến sự nhiệt tình, quyết tâm của các thầy, cô giáo, những người đã mang hết nhiệt huyết của mình để gieo con chữ cho các em.

Cô Nguyễn Thị Kim Loan tặng gạo cho một gia đình học sinh có hoàn cảnh khó khăn

Chúng tôi lên xã Hàm Cần, huyện Hàm Thuận Nam vào những ngày mà các thầy, cô giáo nói riêng, những người làm trong ngành giáo dục nói chung đang tất bật chuẩn bị cho kỷ niệm 32 năm Ngày nhà giáo Việt Nam (20/11/1982 – 20/11/2014). Phải nói rằng bây giờ kinh tế xã Hàm Cần đã khởi sắc hơn trước rất nhiều. Dọc hai bên đường, chúng tôi bắt gặp những ngôi nhà ngói khang trang. Bên cạnh đó cũng còn có gia đình đời sống khó khăn. Cái ăn, cái mặc còn chưa đủ nói gì đến việc các em được đến trường. Thế nhưng với sự nhiệt tình, thương yêu học trò của cô Nguyễn Thị Kim Loan – Hiệu trưởng nhà trường cùng tập thể thầy, cô giáo Trường tiểu học Hàm Cần 2 đã không ngại khó khăn quyết tâm vận động, giúp đỡ để các em đến trường.

Phải di chuyển gần chục cây số mới đến trường học, năm đầu tiên cô giáo Nguyễn Thị Kim Loan được phân công về quản lý Trường tiểu học Hàm Cần 2. Đây cũng là giai đoạn cô thấy hụt hẫng vì chưa quen môi trường mới. "Nhiều khi đến nhà mời gọi nhưng các em không chịu đi học, đôi lúc buồn và tủi thân. Nhưng rồi sau đó mình cố gắng tiếp cận và tình cảm của mình đã được các em đáp lại" – cô giáo Nguyễn Thị Kim Loan – Hiệu trưởng Trường tiểu học Hàm Cần 2 tâm sự.

Trường tiểu học Hàm Cần 2 nằm ngay ven đường theo hướng đi lên xã Mỹ Thạnh. Hơn một năm nay thầy, cô và các em học sinh đã chuyển về học tập, sinh hoạt tại ngôi trường mới khang trang. Ở đây, khi nhắc đến cô Nguyễn Thị Kim Loan – Hiệu trưởng nhà trường thì đều có những lời khen ngợi từ tập thể giáo viên cũng như các em học sinh. Ngoài năng lực quản lý tốt, cô Loan còn luôn quan tâm đến đời sống gia đình các em học sinh. Hàng tháng cô tự bỏ tiền túi của mình mua bánh, kẹo nhờ giáo viên chủ nhiệm tổ chức sinh nhật cho các em và xem đây như một buổi sinh hoạt ngoại khóa để các em giao lưu, vui chơi. Nếu gia đình em nào khó khăn, Ban giám hiệu trích quỹ mua gạo hỗ trợ, hoặc thường xuyên đến nhắc nhở động viên gia đình cho con em đến trường.Bên cạnh công tác vận động học sinh đến trường, công tác chuyên môn cũng được Ban giám hiệu nhà trường chú trọng và đặt lên hàng đầu. Nhiều năm, Trường đã đạt giải cao trong cuộc thi "Tiếng Việt của em" do huyện Hàm Thuận Nam tổ chức và được đánh là trường có nhiều sáng kiến hay trong việc đổi mới phương pháp giảng dạy, tổ chức nhiều hoạt động ngoại khóa sinh động cho học sinh.

Với những thành tích đã đạt được trong năm học 2013 – 2014 vừa qua, cô Nguyễn Thị Kim Loan vinh dự được Sở Giáo dục và Đào tạo cử đại diện cho tỉnh tham gia Chương trình truyền hình trực tiếp "Cùng em tới trường" do Bộ Giáo dục Đào tạo tổ chức ngày 19/11 tới đây tại Hà Nội.

Khánh Nguyên-http://baobinhthuan.com.vn

Bảy đặc điểm của nghề dạy học

Nghèo tiền, thanh bạc, thầm lặng, học không ngừng, giàu tình cảm, có duyên thầm, tồn tại mãi là những đặc điểm mà vị thầy Tiến sĩ Hồ Thiệu Hùng đúc kết về nghề dạy học.

1. Nghèo tiền: tuyệt đại đa số thầy giáo có mức sống trung bình và nghèo. Hiếm có thầy giàu. Ngay cả ở các nước có nền kinh tế phát triển cao, số đông nhà giáo cũng không thuộc tầng lớp giàu. Ai muốn giàu, muốn thành đại gia thì chớ chọn nghề dạy học.

2. Thanh bạch: nghèo nhưng nhà giáo là người luôn sống theo phương châm "đói cho sạch, rách cho thơm" vì nhà giáo không chỉ dạy chữ, dạy nghề mà chủ yếu là dạy làm người, do đó phải nêu gương bằng hành động của mình, lối sống của mình. Ai có nếp sống phóng túng đều không thích hợp với nghề này.

3. Thầm lặng: những nỗ lực của người thầy là bền bỉ, liên tục, không tên, năm này qua năm khác, là nỗ lực tập thể. Phải qua thời gian dài, có khi rất dài mới thấy được thành quả, người đời mới nhận ra. Ai muốn nổi tiếng, được ngưỡng mộ, được tung hô thì đừng chọn nghề dạy học.

4. Học không ngừng: người thầy hằng ngày phải tự làm mới, tự bồi bổ hiểu biết, nâng cao trình độ của mình để đủ sức khai sáng thế hệ trẻ mỗi ngày một khác, mỗi ngày một khôn theo đà tiến bộ của khoa học kỹ thuật. Người thầy có trình độ cao khiến học trò nể phục. "Người thầy như ngọn nến, đốt cháy mình để thắp sáng nhân gian".

5. Giàu tình cảm: nghề dạy học đòi hỏi người thầy phải giàu tình cảm, phải sống được "nhiều cuộc đời" - nghĩa là phải biết hóa thân vào thân phận từng học trò của mình để hiểu hoàn cảnh, động cơ, mục đích hành động của trò từ đó nghĩ ra cách dạy, cách nâng đỡ, cách tha thứ và cách thuyết phục thành công. Người thầy giàu tình cảm luôn được trò thương, trò nhớ, gia đình học trò biết ơn.

6. Có duyên thầm: nghề dạy học khó thu hút người ngoài nghề bằng bề ngoài hào nhoáng, hấp dẫn nhưng níu chân người đã bước vào nghề bằng cái duyên thầm của mình.

Nhiều người lúc đầu không có cảm tình đặc biệt với nghề này nhưng bước vào rồi thì mới thấm được cái duyên đó. Bén duyên rồi thì thấy say mê. Được nhìn thấy một đứa trẻ khôn lớn lên, thành người là niềm hạnh phúc vô bờ của người thầy.

7. Tồn tại mãi: trong xã hội, luôn có một số nghề mất đi nhưng có nghề cứ tồn tại mãi cùng xã hội loài người. Nghề dạy học là một trong số đó. Thử tưởng tượng một xã hội không có người thầy, xã hội đó sẽ đi về đâu?

Thử tưởng tượng một ngày không có thầy cô, từng gia đình sẽ khó xử nhường nào? Không ai trên đời này từ người lao động bình thường đến nhà khoa học được giải Nobel hay nguyên thủ quốc gia mà không có thầy. Mãi mãi sẽ là như vậy.

Tiến sĩ Hồ Thiệu Hùng
Theo Báo Tuổi Trẻ

Lời chúc mới nhất tri ân thầy cô nhân ngày Nhà giáo Việt Nam

(GDVN) -Em biết cô đã cố gắng lắm để giấu đi nỗi buồn mà những đứa học trò lì lợm đã gây ra cho cô, trong đó có em. Và giọt nước mắt cô đã buột ra khỏi khóe mắt đỏ mọng

1. Ơn dạy dỗ cao dường hơn núi, nghĩa Thầy Cô như nước biển khơi, công Cha Mẹ con luôn tạc dạ, ơn Thầy Cô con mãi ghi lòng. Nhân ngày Nhà giáo Việt Nam, con xin kính chúc thầy cô mạnh khỏe, thành công trong sự nghiệp trồng người.

2. Mỗi ngày qua đi, thầy cô lại cầm tay dìu dắt chúng em đến gần hơn với chân trời kiến thức. Nhân ngày Nhà Giáo Việt Nam 20-11, em xin kính chúc thầy cô luôn luôn mạnh khỏe và hạnh phúc để mang đến cho chúng em thật nhiều những bài học hay và bổ ích.

3. Xin gửi những lời chúc 20/11 hay nhất chân thành nhất từ đáy lòng đến các thầy cô:

- Luôn giữ vững tình cảm: yêu trò, yêu nghề
- Giữ vững hơn nữa bản lĩnh nghề nghiệp: làm việc tận tâm, tận lực.
- Không ngừng trau dồi, học hỏi, nâng cao năng lực giảng dạy và sẵn sàng cách tân, đổi mới sáng tạo phương pháp giảng dạy.

Vui vẻ và hạnh phúc trong ngày này, luôn là tấm gương sáng về đức và tài trong mắt học trò và được hết thảy mọi người yêu quý!

4. Em biết cô đã cố gắng lắm để giấu đi nỗi buồn mà những đứa học trò lì lợm đã gây ra cho cô, trong đó có em. Và giọt nước mắt cô đã buột ra khỏi khóe mắt đỏ mọng. Giây phút ấy đã giúp em nhận ra những tội lỗi của mình. Giờ đây em không còn là cậu học trò lì lợm nữa mà đã là một sinh viên. Em sẽ cố gắng học tập để đền đáp những công lao và chuộc lại những lỗi lầm trong quá khứ. Em kính chúc cô một ngày hiến chương 20-11 vui vẻ.

5. Thời gian trôi đi, chúng con – những đứa trẻ ngây thơ, vụng dại hôm nào giờ đã trưởng thành, và thầy – mái tóc đã bạc màu theo thời gian. Nhân ngày 20/11, chúng con chỉ mong muốn thầy luôn luôn mạnh khỏe để dõi theo chúng con trên bước đường tương lai. Chúng con cảm ơn thầy.

6. Mỗi nét bút viết xuống là một lần nhớ thầy nhớ bạn. Nay con xa rồi mái trường còn đó, lời thầy giảng còn vang vọng quanh đây. Nhớ thầy cô, mái trường cũ năm nào, con chúc thầy thêm mạnh khỏe, trẻ hơn, con chúc cô luôn xinh đẹp, trẻ trung, công tác tốt.

7. Có một cô trò nhỏ, nay dần khôn lớn rồi. Có một người thầy già, năm tháng vẫn trôi đi, mái tóc bạc phần sương gió, vì phấn bảng mỗi ngày. Ngày 20/11 em chúc thầy mạnh khỏe để chở thêm nhiều chuyến đò cập bến.

8. "Lớp học trò ra đi, còn cô ở lại
Mái chèo đó là những viên phấn trắng
Và cô là người đưa đò cần mẫn
Cho chúng em định hướng tương lai!"

20/11 em chúc cô và gia đình mạnh khỏe, chúc cô công tác tốt, sức khỏe và hạnh phúc .

9. Dẫu đi khắp 4 phương trời, cũng không quên nổi lời thầy khắc ghi "tiên học lễ, hậu học văn". Con không thầy con không lớn nổi thành người. Kính chúc thầy ngàn lời tốt đẹp, con mong thầy mạnh khỏe để chở thêm những chuyến đò sớm mai.

10. Dù mai đây trên dòng đời tấp nập
Con luôn nhớ dáng hình thầy thầy ơi
Để mỗi khi về thăm lại mái trường
Con lại nghẹn ngào trong tiếng gọi:
"Thầy ơi!"

Dù có đi xa, con vẫn luôn nhớ về thầy. Chúc thầy luôn mạnh khỏe để tiếp tục dìu dắt nhiều thế hệ học trò vững bước vào đời.

Thiên Thanh (sưu tầm)
Theo http://giaoduc.net.vn

TRƯỚC KHI MẤT, THẦY VẪN LO CHO HỌC TRÒ

Câu chuyện của thầy giáo Nguyễn Phan Hưng đã để lại ấn tượng đẹp trong lòng những quan khách và hàng trăm học sinh, sinh viên (HSSV) có mặt trong buổi sáng khai giảng niên học mới của Trường Cao đẳng Cộng đồng Bình Thuận.

Tiến sĩ Nguyễn Phan Hưng tốt nghiệp khoa toán ở Trường Đại học sư phạm Tp Hồ Chí Minh năm 1981. Ra trường, thầy Hưng đã có 8 năm giảng dạy ở Trường T42 của Bộ Công an. Cũng mất một thời gian dài thầy không làm công việc giảng dạy về chuyên ngành đã học và chuyển ngành sang làm cán bộ. Khi công tác ở Thị ủy Phan Thiết, thầy Nguyễn Phan Hưng đã từng giữ những chức vụ như Phó Trưởng Ban Tuyên giáo Thị ủy Phan Thiết kiêm Giám đốc Trung tâm Giáo dục Chính trị thị xã Phan Thiết; Phó Văn phòng Thị ủy; Chánh Văn phòng Thị ủy Phan Thiết. Ở môi trường nào, thầy Hưng cũng luôn làm tốt công việc được giao. Đến năm 2001, thầy Hưng được trở lại công việc chuyên môn của mình khi về giữ chức Phó hiệu trưởng Trường Cao đẳng Sư phạm Bình Thuận cho đến năm 2007. Từ tháng 12/2007, thầy Nguyễn Phan Hưng là Bí thư Đảng ủy, Hiệu trưởng Trường Cao đẳng Cộng đồng Bình Thuận. Hình ảnh người hiệu trưởng đầu tiên của ngôi trường này trong ánh nhìn của HSSV luôn là người thầy tận tâm, tạo những điều kiện thuận lợi để giúp HSSV của mình được học tập, rèn luyện hiệu quả nhất. Đối với đồng nghiệp, Tiến sĩ Nguyễn Phan Hưng luôn là một tấm gương sáng về sự tận tụy với sự nghiệp giáo dục và đào tạo, hết lòng với đồng chí, đồng nghiệp và HSSV. Dù bản thân đang vật lộn với căn bệnh hiểm nghèo, nhưng thầy Hưng không bao giờ sao nhãng về những biện pháp đổi mới để đưa công việc dạy học ở ngôi trường mình đang quản lý ngày càng nâng cao về chất lượng hơn.

Không thể vượt qua căn bệnh hiểm nghèo, ngày 26/8 vừa qua, thầy Nguyễn Phan Hưng đã vĩnh viễn rời xa những người thân, ngôi trường và những học trò thầy từng dày công vun đắp. Khi còn sống, thầy luôn mong muốn tạo thêm cơ hội học tập bình đẳng cho những HSSV thiếu may mắn, nên trước lúc ra đi, thầy đã để di nguyện để lại số tiền 100 triệu đồng và hy vọng với số tiền nhỏ này, các đồng nghiệp sẽ thực hiện một việc là xây dựng quỹ học bổng để tiếp sức cho các thế hệ HSSV ở trường có hoàn cảnh khó khăn thêm điều kiện tiếp tục con đường học vấn. Trong buổi lễ khai giảng năm học mới, nhà trường đã công bố thành lập quỹ học bổng mang tên tiến sĩ Nguyễn Phan Hưng – tiếp sức đến trường. Quỹ học bổng sẽ được tiếp tục duy trì bằng nguồn huy động đóng góp từ lực lượng cán bộ, giáo viên nhà trường. Hàng năm học bổng sẽ được trao tặng cho những HSSV học tập tốt nhưng có hoàn cảnh khó khăn. Năm học 2014 – 2015, trường chọn trao 5 suất học bổng trị giá 4 triệu đồng/suất và tặng 2 đợt trong năm học.

Lướt qua hoàn cảnh của 5 HSSV lên nhận học bổng mang tên thầy Hưng được treo tặng lần đầu tiên trong buổi sáng khai giảng, mới thấy điều băn khoăn của người thầy thiết thực biết bao. Em Nguyễn Thị Nhung có thành tích học tập loại giỏi, gia đình có 7 anh chị em, cha xuất ngũ về bị tai nạn lao động, mẹ phải đi bán cháo nuôi 7 người con. Hay em Hồ Thị Diễm, mẹ bị tai nạn giao thông, cha không có nghề ổn định, em là con lớn trong gia đình nên phải vừa học vừa đi làm kiếm tiền, vậy mà học lực của em vẫn được xếp loại khá…

Còn bao nhiêu cảnh đời xứng đáng được "tiếp sức" như thế! Nếu cuộc đời có thêm những tấm lòng như thầy Nguyễn Phan Hưng, sẽ thêm nhiều nỗi khổ được xoa dịu.

H.Âu

THEO Báo Bình Thuận Số 5088

BẠN CÓ BIẾT Ý NGHĨA NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20/11

Ngày nhà giáo Việt Nam là một ngày kỷ niệm được tổ hàng năm vào ngày 20/11. Đây là ngày tôn vinh và tri ân những người hoạt động trong ngành Giáo dục.

Vào ngày 20/11, các thế hệ học sinh trên cả nước thường tặng hoa và quà chúc mừng các thầy cô giáo. Ngành giáo dục cũng thường nhân dịp này đánh giá lại hoạt động giáo dục và lập phương hướng nâng cao chất lượng giáo dục.

Nguồn gốc của ngày lễ hiến chương nhà giáo Việt Nam

Tháng 7/1946, một tổ chức quốc tế các nhà giáo tiến bộ được thành lập ở Paris đã lấy tên là Liên hiệp quốc tế các công đoàn giáo dục (tiếng Pháp: Fédération Internationale Syndicale des Enseignants - FISE).

Năm 1949, tại một hội nghị ở Warszawa (thủ đô của Ba Lan), Liên hiệp quốc tế các công đoàn giáo dục đã ra bản "Hiến chương các nhà giáo" gồm 15 chương với nội dung chủ yếu là đấu tranh chống nền giáo dục tư sản, phong kiến, xây dựng nền giáo dục trong đó bảo vệ những quyền lợi của nghề dạy học và nhà giáo, đề cao trách nhiệm và vị trí của nghề dạy học và nhà giáo.

Công đoàn giáo dục Việt Nam, là thành viên của FISE từ năm 1953 (hội nghị có 57 nước tham dự), đã quyết định trong cuộc họp của FISE từ 26 đến 30/8/1957 tại Warszawa, lấy ngày 20/11/1958 là ngày "Quốc tế hiến chương các nhà giáo".

Ngày này lần đầu tiên được tổ chức trên toàn miền Bắc Việt Nam. Những năm sau đó, ngày lễ này còn được tổ chức tại nhiều vùng giải phóng ở miền Nam Việt Nam. Hàng năm vào dịp kỷ niệm 20/11, cơ quan tiểu ban giáo dục thường xuất bản, phát hành một số tập san đặc biệt để cổ vũ tinh thần đấu tranh của giáo giới trong các vùng khác, động viên tinh thần chịu đựng gian khổ của những giáo viên kháng chiến.

Khi Việt Nam thống nhất, ngày này đã trở thành ngày truyền thống của ngành giáo dục Việt Nam. Vào ngày 28/9/1982, Hội đồng Bộ trưởng (nay là Chính phủ) đã ban hành quyết định số 167-HĐBT thiết lập ngày 20/11 hằng năm là ngày lễ mang tên "Ngày nhà giáo Việt Nam".

Ý nghĩa ngày nhà giáo Việt Nam 20/11

Cách đây 60 năm, tháng 8/1954 do sáng kiến của Liên hiệp quốc tế các công đoàn giáo dục (FISE), hội nghị quốc tế các nhà giáo với nòng cốt là công đoàn giáo dục

các nước XHCN đã nhất trí thông qua "bản hiến chương các nhà giáo".

Tháng 8/1957. Hội nghị quốc tế các nhà giáo họp tại Vác-xa-va (Ba Lan) đã quyết định lấy ngày 20/11 hằng năm là Ngày Quốc tế Hiến chương các nhà giáo. Bản Hiến chương các nhà giáo gồm 15 chương, trong đó có một số nội dung chủ yếu:

Đấu tranh chống mọi quan điểm và phương pháp giáo dục lạc hậu, phản động, phản dân chủ, phản khoa học của nền giáo dục tư sản, phong kiến nhằm xây dựng nền giáo dục tiến bộ, dân chủ và khoa học. Quy định một số điều đối với các nhà giáo, đặc biệt nêu cao vị trí nghề dạy học và những người dạy học.

Được sự nhất trí của Ban Bí thư Trung ương Đảng Lao động Việt Nam (nay là ĐCSVN), Ban Chấp hành Công đoàn Giáo dục Việt Nam đã phổ biến toàn văn bản Hiến chương các nhà giáo đến các trường học, các cơ quan giáo dục miền Bắc; đồng thời thông tin đến các giáo giới, đồng bào, học sinh, sinh viên miền Nam và quyết định tổ chức Ngày Quốc tế Hiến chương các nhà giáo lần đầu tiên ở nước ta vào ngày 20/11/1958.

Ngày Quốc tế Hiến chương các nhà giáo 20/11/1958, không những được tổ chức tại Hà Nội, mà còn diễn ra từ Vĩnh Linh (giới tuyến quân sự tạm thời giữa ta và địch) đến các vùng biên giới hải đảo. Từ miền núi đến vùng đồng bằng ở miền Bắc đều có những hoạt động phong phú tại các trường học trên địa bàn huyện, quận, thị xã…

Nhiều thư của giáo giới, học sinh, sinh viên miền Bắc gửi lên Hồ Chủ tịch, Ban Chấp hành Trung ương Đảng, Chính phủ với lời hứa quyết tâm học tập, rèn luyện, nâng cao giác ngộ cách mạng XHCN, ý thức đấu tranh thống nhất nước nhà, xây dựng nhà trường XHCN.

Hàng nghìn lá thư của giáo giới, học sinh, sinh viên miền Nam; thông qua đài phát thanh Tiếng nói Việt Nam đã nói lên lòng sôi sục căm thù Mỹ-Diệm phá hoại hiệp định Giơ-ne-vơ, cố tình chia cắt lâu dài nước ta, ủng hộ phong trào đấu tranh của giáo giới, học sinh, sinh viên miền Nam Việt Nam chống Mỹ-Diệm; đòi thực hiện một nền giáo dục dân tộc, dùng tiếng Việt dạy trong các trường đại học, đòi tăng ngân sách cho giáo dục để mở trường lớp, bảo đảm việc học tập cho học sinh, bài trừ tệ nạn văn hóa-giáo dục nô dịch trụy lạc của đế quốc Mỹ; đấu tranh chống mọi cuộc đàn áp, bắt bớ, tù đày, sát hại những nhà giáo, học sinh, sinh viên yêu nước tại miền Nam Việt Nam và kiên quyết đấu tranh nhằm đem lại hòa bình, độc lập, thống nhất nước nhà.

Việc tổ chức Ngày Quốc tế Hiến chương các nhà giáo 20/11 hằng năm đã sớm trở thành ngày hội truyền thống của giáo giới Việt Nam. Điều này hoàn toàn phù hợp với truyền thống tốt đẹp của dân tộc ta, một dân tộc có mấy nghìn năm văn hiến và có truyền thống hiếu học, tôn sư trọng đạo.

Với ý nghĩa tích cực của Ngày 20/11, theo nguyện vọng của giáo giới cả nước, kiến nghị của Đại hội Công đoàn Giáo dục Việt Nam lần thứ VIII (tháng 4/1982) và Bộ Giáo dục, Bộ Đại học và Trung học chuyên nghiệp, Tổng Cục dạy nghề, Ủy ban Bảo vệ bà mẹ trẻ em… Hội đồng Bộ trưởng (nay là Chính phủ) đã ban hành Quyết định số 167/HĐBT, ngày 26/9/1982 quyết định hằng năm sẽ lấy ngày 20/11 là Ngày Nhà giáo Việt Nam. Quyết định số 167/HĐBT của Hội đồng Bộ trưởng đã thể hiện sự quan tâm sâu sắc của Đảng, Nhà nước đối với giáo giới nước ta và đánh giá cao vị trí, vai trò của đội ngũ giáo viên, những người làm công tác giáo dục trong sự nghiệp đào tạo lớp người lao động mới vừa có đức, vừa có tài xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam XHCN.

Ngày 20/11 là dịp để các thế hệ học trò bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc với những người thầy, để mọi ngành, mọi nghề và toàn Xã hội chia sẻ niềm vui, tri ân với những người đã góp bao công sức và tâm huyết cho sự nghiệp trồng người cao cả, góp phần xây dựng đất nước phồn vinh, hạnh phúc.

HÀ VÂN (T.H)

http://www.doisongphapluat.com

CHẤN HƯNG GIÁO DỤC
TRƯỚC HẾT TỪ NGƯỜI THẦY

BT- Từ xa xưa, ông cha ta đã có câu: "Không thầy đố mày làm nên" để khẳng định vai trò của người thầy có tầm ảnh hưởng rất lớn và quyết định đến kết quả học tập của học trò. Do vậy, muốn chấn hưng giáo dục, trước hết cần phải "chấn hưng" người thầy.

Ảnh minh họa

Một thời gian dài, chúng ta đã tự mình làm mờ nhạt đi hình ảnh và tư cách phẩm chất đạo đức của người thầy, giảm đi trình độ, năng lực của người thầy, "đồng nhất" vai trò của người thầy với học sinh qua những hình thức "dân chủ", và các câu khẩu hiệu "Trò chủ động, thầy chủ đạo", "Môi trường giáo dục thân thiện, tích cực" và "Thi đua dạy tốt, học tốt"…

Trước hết, nói về các trường sư phạm, "cỗ máy cái" của "những máy cái", nơi đào tạo ra quí thầy cô đứng trên bục giảng thực thi thiên chức của người thầy, có lẽ việc tuyển sinh hàng năm trước đây, trong kháng chiến chống Mỹ và cả sau hòa bình lập lại (30/4/1975), chúng ta đã bỏ qua các yếu tố hình thành phẩm chất của người thầy như: Tri thức, lòng yêu nghề, tư cách phẩm chất… Cụ thể là: Ưu tiên chọn học sinh khá giỏi, thử thách lòng yêu nghề và năng lực sư phạm, có ngoại hình dễ coi, ngôn ngữ, cử chỉ hòa nhã, khoan thai… Có nơi chỉ cần người biết chữ dạy người chưa biết chữ, hoặc chỉ cần một ít trình độ qua một lớp cấp tốc, ngắn hạn là có thể… làm thầy! Vì thế mới có những trường hợp "Nhất y, nhì dược, tạm được bách khoa, sư phạm bỏ qua". Học để làm thầy là… miễn cưỡng, đối phó, không chút hứng thú, say mê!

Việc đào tạo người thầy giáo nặng về hình thức, lý thuyết, hô "khẩu hiệu" chưa kích thích lòng say mê học tập và lý tưởng của nghề, ví như ưu tiên chọn nhiệm sở cho sinh viên khá giỏi. Khi ra trường, đồng lương ít ỏi không đủ sống, người thầy phải tự mưu sinh, bươn chải vì cơm áo gạo tiền,

“Chân ngoài dài hơn chân trong”, chưa toàn tâm toàn ý cho việc dạy học, hỏi sao không có những hiện tượng dạy “qua loa chiếu lệ” hay “sáng ôm cặp đi, chiều ôm cặp về” dửng dưng vô cảm?

Ảnh minh họa

Bên cạnh, người thầy giáo khi ra trường, tiếp xúc với môi trường sư phạm nặng nề với những hình thức, qui định bắt buộc về giáo án, chương trình, hội họp, kiểm tra, thi đua, chỉ tiêu và hàng loạt những công việc không liên quan đến nghề nghiệp, biến người thầy… gần giống với “người máy” với những lập trình sẵn như “sao chép giáo án”, trên lớp thì “đọc - chép”, chỉ tiêu thì cứ phải… tròn trịa 100% mới đạt yêu cầu, càng khiến người thầy thui chột dần những ước mơ cao đẹp của nghề giáo.

Dạy thêm, bồi dưỡng, phụ đạo cho học sinh yếu kém là trách nhiệm, lương tâm của người thầy, nhưng trước áp lực của cuộc sống, những chỉ tiêu, hình thức… dạy thêm đã biến thành “chiêu thức” ép buộc học trò…! Hầu hết chỉ là… dạy trước chương trình, dạy bù những lỗ hổng của chương trình chính khóa mà thầy cô chưa kịp dạy ở lớp. Phần đông học sinh tham gia học lại là học sinh… khá, giỏi? Học trước để kiếm điểm cao khi vào lớp, và vô hình trung, thầy cô giáo chỉ… đặc biệt quan tâm hay chiếu cố đến những học sinh có học thêm mình. Định kiến, ghét bỏ những học sinh không đi học thêm…

Ngạn ngữ phương Tây có câu nói, đại ý là “Một thầy thuốc dở và sai lầm giết chết một bệnh nhân, nhưng một thầy giáo dở và sai lầm thì giết chết cả một thế hệ!”. Dân tộc Việt Nam luôn quý trọng và tôn vinh thầy thuốc và thầy giáo, song hiện nay, một số không nhỏ trong thầy thuốc và thầy giáo đang có những biểu hiện suy thoái phẩm chất, đạo đức nghề nghiệp như thiếu lương tâm, trách nhiệm, vô cảm… Chấn hưng hay đổi mới, trước hết phải từ người thầy. Một căn bệnh cần trị tận gốc rễ, không thể chỉ chữa ở phần ngọn…

TRẦN HOÀNG VY

Theo http://baobinhthuan.com.vn/

"Nhạy cảm" quà tặng giáo viên ngày 20/11

(Dân trí) - Thay cho sự trân trọng, chân thành thì những món quà tặng thầy cô mang nặng dáng dấp của sự toan tính, hơn thiệt. Quà tặng 20/11 cho thầy cô lẽ ra cần được nâng niu lại trở nên vô cùng "nhạy cảm".

Tình thầy trò là một "liều thuốc" tốt cho tâm hồn con trẻ. (Ảnh tư liệu của Trường THPHCM chuyên Lê Hồng Phong, TPHCM)

Trước ngày 20/11 năm nay, một trường mầm non thông báo đến phụ huynh việc nhà trường không nhận bất cứ món quà nào, bất cứ với hình thức nào. Ở TPHCM, từ lâu một số trường học cũng đã có quy định giáo viên (GV) không được nhận quà từ phụ huynh. Tuy nhiên, có lẽ chưa trường nào ra thông báo bằng một văn bản chính thức như vậy.

Việc công khai "không nhận quà" là một sự mạnh dạn, rõ ràng của nhà trường. Trong thực tế hiện nay, việc này giải tỏa rất nhiều vấn đề, đặc biệt là "gỡ bí" cho phụ huynh, họ không còn phải nặng nề chuyện mua gì, tặng gì cho thầy cô...

Vậy nhưng phảng phất đằng sau quy định "không nhận quà" có rất nhiều chuyện để nói. Những mảng buồn và đáng trăn trở.

Không thể phủ nhận thực trạng phụ huynh tặng quà thầy cô giáo, nhiều người thể hiện rõ hàm ý "mua chuộc". Còn một bộ phận GV coi nặng chuyện quà cáp, từ đó đối xử "lệch" với con trẻ.

Thay cho sự trân trọng, chân thành thì những món quà ít nhiều mang dáng dấp của sự toan tính, hơn thiệt từ cả phía người nhận, người tặng. Những món quà 20/11 dành tặng thầy cô lẽ ra đáng được nâng niu vì thế trở nên vô cùng "nhạy cảm".

Bên cạnh "mảng tối" của chuyện quà cáp, chắc chắn có rất nhiều phụ huynh tặng quà cho thầy cô, nhất là trong những dịp đặc biệt như 20/11, như một lời cảm ơn, trân trọng tới người "đưa đò" của con.

Có phụ huynh xem đó là "hối lộ" thì cũng có những ông bố bà mẹ nhìn nhận việc nhớ đến thầy cô, tri ân thầy cô là cách để giáo dục, để bồi đắp tâm hồn, niềm tin cho con trẻ. Một cách giáo dục hiệu quả.

Và chắc chắn không phải thầy cô nào cũng xem nặng giá trị quà tặng. Số đông những người nhà giáo tâm huyết, yêu nghề, điều họ mong mỏi nhất vẫn là sự trưởng thành của học trò. Mong muốn được học trò thể hiện yêu thương, nhớ đến mình là tình cảm tự nhiên nhất của con người và hoàn toàn chính đáng.

Hiệu trưởng một trường mầm non ở TPHCM - nơi cũng có quy định GV không được nhận quà của phụ huynh - chia sẻ quy định này nhà trường đưa ra để tạo sự trong sạch cho GV, công bằng cho trẻ và giảm áp lực cho phụ huynh.

Nhưng rồi, chính bà cũng phải tự hỏi như vậy có phải là một rào chắn, tước đi rất nhiều thứ quý giá - quý hơn cả những món quà - là tình cảm thầy trò.

Bà giáo 83 tuổi Đàm Lê Đức hạnh phúc đón tấm lòng tri ân của học trò cũ.

Giáo sư Vũ Gia Hiền, Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu và Ứng dụng Văn hóa - Du lịch chia sẻ, tình thầy trò là một trong những tình cảm thiêng liêng, cao quý của con người và trẻ cần được bồi đắp tình cảm này. Tình cảm thầy trò đang bị lung lay, mai một trong cuộc sống hiện nay thì việc bồi dưỡng, vun đắp tình cảm lại càng cần thiết.

Theo ông Hiền, một năm có hai ngày, mùng 3 Tết thầy cô và ngày 20/11, hãy tạo điều kiện cho các em bày tỏ, thể hiện tình cảm đến thầy cô một cách chân thành nhất - chứ không phải là chuyện của món quà. Qua đó nuôi dưỡng, làm giàu cho tâm hồn các em, giúp trẻ biết trân trọng những giá trị tình cảm, nét đẹp tôn sư trọng đạo. Âu đó cũng là nhiệm vụ giáo dục của gia đình, của nhà trường.

Khi tình cảm xuất phát từ sự chân thành thì những món quà sẽ không còn bị nghi kỵ. Nhưng có lẽ sự mất niềm tin, lòng nghi ngờ đối với giáo dục đã quá lớn? Đến nỗi đẩy tình cảm thầy trò vào cảnh muốn yêu thương mà thật khó yêu thương, muốn bày tỏ nhưng rất khó thể hiện?

Sự toan tính của người lớn đang tước đi của trẻ những tình cảm chân thành, trong sáng cũng như quyền được yêu thương, bày tỏ sự biết ơn của các em. Và rồi dễ lắm người lớn lại quay sang trách lớp trẻ sao mà sống vô tâm, hời hợt, chẳng biết đến ân tình.

Hoài Nam

Theo http://dantri.com.vn/

Bộ sưu tập độc đáo của thầy giáo 83 tuổi

Gần 30 năm trước, ông Lê Văn Khánh (83 tuổi) là thầy giáo dạy Văn tại trường huyện. Từ những lần sưu tầm hiện vật cho bài giảng thêm sinh động, đến nay người thầy giáo về hưu đã có một bộ sưu tập cổ vô cùng độc đáo.

Ông Lê Văn Khánh sinh ra và lớn lên tại xã Cẩm Hưng (huyện Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh). Năm 1990, sau khi nghỉ hưu một thời gian, ông đưa gia đình vào Đồng Nai sinh sống. Hiện, ông là chủ của một công ty lớn tại đây. Hàng năm ông Khánh thường về thăm quê hương, bộ sưu tập cũng là vật bất ly thân của ông trong những lần về thăm quê.

Ông Lê Văn Khánh giới thiệu nguồn gốc của từng hiện vật trong bộ sưu tập

"Tôi vốn không phải là người say mê sưu tập đồ cổ, cũng chưa bao giờ tôi có ý sẽ sưu tập đồ cổ như một thú chơi của mình", ông Khánh bắt đầu câu chuyện với chúng tôi.

Mỗi món đồ trong bộ sưu tập của mình đều được ông Khánh cất giữ và gói gém cẩn thận. Bộ sưu tập của ông giáo về hưu có gần 50 hiện vật ở 34 hạng mục gồm: ấn triện, khế ước ruộng đất, đồng bạc, sách giáo khoa, bạc cổ... Phần lớn số hiện vật này có từ 30 đến 50 năm, số còn lại có tuổi trên 200 năm. Ngoài ra các hiện vật này còn được chế tác trên trên nhiều loại vật liệu gỗ, ngà voi, đồng...

Nhiều hiện vật có tuổi thọ gần 200 năm.

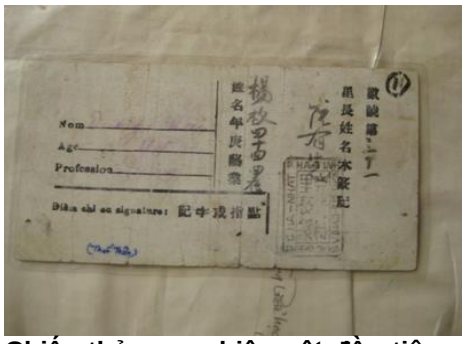

Chiếc thẻ sưu - hiện vật đầu tiên trong bộ sưu tập.

Câu chuyện ông Khánh đến với bộ sưu tập của mình cũng bắt đầu từ cái tâm của một người thầy giáo tâm huyết với nghề dạy học. Chỉ vào chiếc thẻ sưu, ông kể: "Đây là món đồ cổ đầu tiên của tôi. Khi ấy tôi đang là giáo viên dạy học tại trường cấp ba Cẩm Bình (huyện Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh). Để dạy chương "Văn học hiện thực phê phán" trong sách giáo khoa lớp 10 (năm 1976) như tiểu thuyết "Tắt đèn" của nhà văn Ngô Tất Tố, thời kỳ sưu cao thuế nặng, nhưng nói về thẻ sưu thế nào rất hiếm học trò biết và hình dung ra. Ý định tìm các hiện vật liên quan để bài giảng thêm sinh động cũng bắt đầu từ đó".

Sau vài ngày tìm kiếm, dò hỏi, ông Khánh được một người họ Dương tặng cho chiếc thẻ sưu của một người tên Dương Nại ở xã Thạch Hội (huyện Thạch Hà, Hà Tĩnh) vào năm 1943.

Tiếp tục sưu tập các hiện vật, ông Khánh còn phát hiện nhiều nhà tại địa phương còn lưu giữ rất nhiều những hiện vật cổ có giá trị phục vụ trong dạy học. Cùng với học sinh tham gia đóng góp, bộ sưu tập dạy học của ông giáo Lê Văn Khánh ngày càng phong phú và đa dạng hơn. Nhiều tư liệu quý được tìm thấy như khế ước ruộng đất bằng chữ Hán của các thời vua Quang Trung, vua Gia Long, Minh Mạng, Thiệu Trị, Tự Đức, Thành Thái, Duy Tân, Đồng Khánh, Bảo Đại... hay tấm "Giấy chứng nhận quyền sở hữu ruộng đất" do Chính phủ Việt Nam Dân chủ cộng hòa năm thứ XI (1955) cấp theo Luật Cải cách ruộng đất, có dấu mộc đỏ của "Ủy ban hành chánh tỉnh Hà Tĩnh".

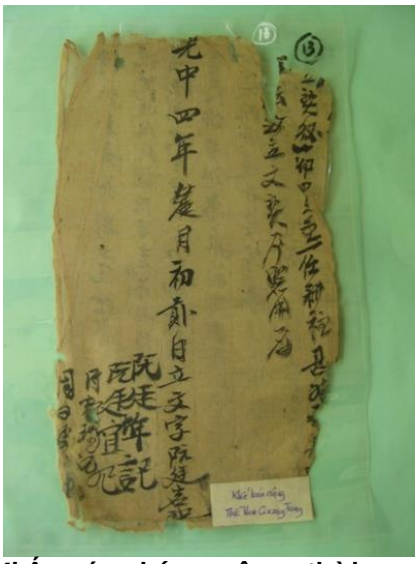

Khế ước bán ruộng thời vua Quang Trung.

Ngoài khế ước ruộng đất, bộ sưu tập của ông Khánh còn có 5 chiếc ấn, triện cổ vô với hình thù đa dạng như hình vuông, chữ nhật, bầu dục… “Cấp thấp nhất là dấu của thôn cái này do tức lý trưởng giữ, sau đó là hộ tịch ấn của xã trưởng, đến chánh tổng, tri huyện và dấu của địa phương ở cấp xã”, ông Khánh giải thích.

Bộ ấn triện với nhiều hình thù khác nhau.

“Cũng trong tác phẩm *Tắt đèn* có đoạn chị Dậu bán cả con lẫn chó được 2 đồng để nộp một suất thuế sưu mà lý trưởng vẫn thu 1 đồng khi đóng dấu vào đơn. Cái triện lý trưởng quan trọng như thế nên tôi tiếp tục tìm được chiếc triện đồng lý trưởng làng Yên Dưỡng, tổng Vân Tán nay là xã Cẩm Bình”, ông Khánh lần lượt giới thiệu nguồn gốc từng hiện vật.

Về giáo dục, ông Lê Văn Khánh còn sưu tầm nhiều hiện vật có giá trị như cuốn sách giáo khoa địa dư (tức môn Địa lý) in bằng chữ quốc ngữ cách đây hơn 100 năm (in năm 1911, tại Hải Phòng) dùng cho học sinh lớp đệ nhất Tiểu học (lớp 5 hiện nay); bằng Tiểu học yếu lược thời Pháp thuộc của ông Nguyễn Đắc Đằng (sinh năm 1917) tại xã Thạch Khê (tổng Vân Tán, huyện Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh). Bằng được cấp ngày 9/8/1930. Một nửa bằng in bằng tiếng Pháp, nửa bên trái in bằng chữ quốc ngữ…

Cuốn sách Địa lý được xuất bản cách đây hơn 100 năm.

Giấy chứng nhận Bình dân học vụ.

Bản thân ông cũng tự lưu giữ được những món đồ “cổ” khá lạ như sổ “Chứng nhận đăng ký máy thu thanh” do Bưu điện tỉnh Hà Tĩnh cấp cho vào tháng 10/1975 hay giấy chứng nhận quyền sở hữu xe đạp năm 1972… "Trong bộ sưu tập có đến hơn 20 khế bán ruộng viết bằng chữ Hán là của gi đinh tôi. Địa chỉ mua bán các khế này là làng Lương Điền, tổng Thổ Ngọa (nay là xã Cẩm Hưng, huyện Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh). Phần còn lại là do đóng góp công sức của học sinh và phụ huynh lớp 10A và 10B trong 2 từ năm 1976 đến 1978 trường cấp ba Cẩm Bình", ông Khánh chia sẻ.

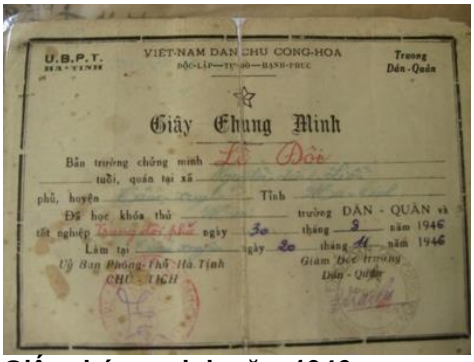

Giấy chứng minh năm 1946.

Hiện nay, bộ sưu tập của ông đã được một số cơ quan chức năng như Bảo tàng Lịch sử Việt Nam tại TPHCM; Bảo tàng Hà Tĩnh đến tham quan, khảo sát. Các cơ quan này đều đánh giá cao về góc độ: lịch sử, văn học, giáo dục... của bộ sưu tập.

“Bộ sưu tập này vốn dĩ ra đời để phục vụ cho quá trình dạy học, tôi hoàn toàn không có ý trục lợi từ những món đồ cổ này. Chính vì vậy, tâm nguyện của tôi muốn sẽ có nơi lưu lại các hiện vật này cho thế hệ trẻ mai sau được hiểu rõ hơn về một số thời kỳ lịch sử dân tộc nước ta”, người thầy giáo về hưu bộc bạch.

Phương Hồ
http://dantri.com.vn/

GIÁO DỤC VÀ ĐỔI MỚI GIÁO DỤC

Sinh thời, cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng từng nói: "Nghề dạy học là nghề cao quý nhất trong các nghề cao quý, sáng tạo nhất trong các nghề sáng tạo!". Câu nói đó như một chân lý, song không phải ai cũng nhận thức đầy đủ chân lý ấy. Hai vấn đề của câu nói này có quan hệ biện chứng, nhân quả chặt chẽ với nhau. Cái cao quý là tiền đề, là đòi hỏi bức thiết, khách quan cho sự sáng tạo.

Nghề dạy học cao quý bởi đối tượng của nghề là con người và chủ yếu là phần cao quý nhất của con người - thế giới tinh thần, đời sống tình cảm, tâm hồn của con người. Chính vì vậy, Makarenko (1888-1939), nhà giáo dục (GD) vĩ đại của Nga đã gọi: "Thầy giáo là những kỹ sư tâm hồn". Cái thế giới tâm hồn đó rõ thực mà hư. Nó tồn tại trong mỗi con người bằng xương bằng thịt cụ thể mà nào có ai trực tiếp nắm bắt, cân đong, đo đếm được bao giờ? Đã thế, nó lại luôn luôn vận động, biến đổi một cách có ý thức với tư cách là một chủ thể độc đáo của một cá nhân riêng biệt. Sự độc đáo, riêng biệt và luôn luôn vận động ấy trong tư tưởng, tâm hồn của mỗi cá nhân học sinh, đòi hỏi người thầy giáo phải luôn luôn có phương pháp GD, dạy học riêng cho phù hợp.

Chính sự thay đổi không ngừng về phương pháp GD đó đã làm nên tính sáng tạo của nghề dạy học. Bởi vì như Friedrich Hesgel (1770-1831), nhà Triết học vĩ đại của Đức đã định nghĩa: "Phương pháp là hình thức vận động của nội dung đối tượng tác động". Nghĩa là phương pháp phải phù hợp với quy luật vận động của đối tượng tác động. Nếu người thầy giáo không nhận ra yêu cầu khách quan phải đổi mới phương pháp dạy học, GD hàng ngày mà cứ chăm chăm theo những lối mòn thì rồi họ sẽ: "Chữ nghĩa mớm dần con trẻ hết!". Hình ảnh họ sẽ dần mờ nhạt, vô duyên trong con mắt và tâm trí học sinh.

Yêu cầu đổi mới phương pháp GD nói riêng, toàn bộ nền GD nói chung, không chỉ xuất phát từ đối tượng GD mà còn xuất phát từ nhu cầu phát triển của xã hội. GD với định nghĩa đơn giản nhất là đào tạo con người. Con người đây phải là người lao động mới để xã hội phát triển. Vì vậy tuy có nhiều chức năng, song chức năng cốt lõi, chủ đạo của GD là tái sản xuất mở rộng sức lao động xã hội. Nghĩa là lớp người lao động mới phải đông hơn về số, cao hơn về chất so với lớp người lao động cũ. Trong thời đại của nền kinh tế tri thức ngày nay thì vấn đề cao hơn về chất là quan trọng hơn cả. Đó là kỹ năng nghề nghiệp và năng lực giải quyết các vấn đề bức xúc của cuộc sống đặt ra chứ không phải cao hơn về hiểu biết như tình trạng hiện nay của nền GD nước nhà.

Ngày nay khi thế giới đang bước vào kinh tế tri thức theo cơ chế thị trường, xu hướng hội nhập và toàn cầu hóa thì vấn đề đổi mới, cải cách GD được đặt ra thường xuyên với tất cả các nước. Nếu không sẽ tụt hậu và lệ thuộc. Theo đó, ở các nước phát triển, khoảng 7-8 năm họ phải đổi mới GD vì trong khoảng thời gian đó, toàn bộ tri thức nhân loại đã tăng lên gấp đôi. Không đổi mới, GD không thể cập nhật được tri thức, không thể theo kịp thời đại, không làm trọn chức năng tái sản xuất mở rộng sức lao động xã hội.

Đổi mới GD là vấn đề vô cùng khó khăn, phức tạp do nhiều nguyên nhân: khách

quan, chủ quan, bên trong, bên ngoài... Sự phức tạp do bản chất xã hội rộng rãi, sâu sắc của hoạt động GD. Không một hoạt động nào của con người lại mang tính xã hội rộng rãi, sâu sắc bằng hoạt động GD bởi quá trình đó là quá trình xã hội hóa bản thân mỗi con người với sự kết hợp, đan xen, kế tiếp nhau của rất nhiều lực lượng, môi trường GD, cả tự giác lẫn tự phát. Mỗi lực lượng, môi trường đó lại có những mục tiêu, ảnh hưởng khác nhau tới sự phát triển nhân cách của đối tượng GD. Sự phức tạp này là nguyên nhân quan trọng tạo nên sự khó khăn cho quá trình GD. Bởi rất khó mà quy tụ được sự thống nhất giữa các mục tiêu khác nhau của các lực lượng, môi trường GD khác nhau. Mặt khác chính những chủ thể GD (nhà GD) cũng không muốn có sự xáo trộn thường xuyên về mục tiêu, nội dung GD. Họ muốn có sự ổn định để trải nghiệm và duy trì quyền lực với học sinh. Nếu điều kiện kinh tế còn hạn hẹp, trình độ khoa học, kỹ thuật, công nghệ chưa phát triển thì việc đổi mới GD lại càng khó khăn, nan giải.

Việc đổi mới GD phải xuất phát từ những quan điểm khoa học, biện chứng và thực tiễn chứ không thể tùy tiện, ngẫu hứng. Dựa vào phạm vi của hoạt động GD, ta có thể chia làm hai cấp độ vi mô và vĩ mô. Cấp độ vi mô là hoạt động dạy học, GD hàng ngày của giáo viên với học sinh. Ở cấp độ này đòi hỏi thầy cô giáo phải thường xuyên đổi mới hoạt động dạy học, GD của mình cho phù hợp với từng đối tượng, từng hoàn cảnh, điều kiện cụ thể hàng ngày. Những đổi mới này chủ yếu về phương pháp mang tính kỹ thuật, chiến thuật.

Cấp độ vĩ mô là chiến lược GD của quốc gia trong một giai đoạn lịch sử nhất định. Ở cấp độ này, đổi mới GD là công việc của Nhà nước mà chịu trách nhiệm chính là Bộ Giáo dục và Đào tạo cùng với các nhà khoa học, đặc biệt là các nhà khoa học GD. Việc đổi mới của nền GD của mỗi quốc gia diễn ra theo chu kỳ, theo từng giai đoạn phát triển của đất nước với những mục tiêu kinh tế, xã hội, chính trị cụ thể khác nhau. Song dù các mục tiêu đó có thay đổi thế nào thì mọi cuộc đổi mới hay cải cách GD vẫn phải nhắm vào thiên chức xã hội cơ bản của GD là tái sản xuất mở rộng sức lao động xã hội. Đồng thời phải quán triệt nguyên lý: “Học đi đôi với hành, GD kết hợp với lao động sản xuất, lý luận gắn liền với thực tiễn, GD nhà trường gắn liền với GD gia đình và GD xã hội” .

Nguyên lý này được xem như một “bảo pháp” để GD làm trọn chức năng xã hội của nó. Nền GD nước ta suốt mấy chục năm qua chú trọng chức năng phúc lợi xã hội hơn là tái sản xuất mở rộng sức lao động xã hội. Phải chăng, chúng ta mải mê với những chỉ tiêu: phổ cập văn hóa, tỷ lệ sinh viên trên vạn dân, chuẩn hóa cán bộ công viên chức, v.v.. nên đã dẫn đến không ít bất cập cho GD. Trong đó bất cập lớn nhất là chất lượng đào tạo và mất cân đối, thiếu đồng bộ cung - cầu, vẫn còn tình trạng thừa thầy, thiếu thợ, có nơi thầy chưa ra thầy, thợ chưa ra thợ.

Ngoài việc phải bám chắc thiên chức xã hội cơ bản trên, việc đổi mới GD trên tầm vĩ mô phải có cái nhìn biện chứng về mối quan hệ chặt chẽ, tương hỗ lẫn nhau trong thế cân bằng động giữa các thành tố của quá trình GD toàn vẹn bao gồm: mục tiêu, nội dung, chủ thể, khách thể, phương pháp, phương tiện, hình thức tổ chức và kết quả GD. Mối quan hệ trong thế cân bằng đồng nghĩa là các thành tố trên của quá trình GD luôn luôn vận động, song là sự vận động tương ứng với nhau trong giới hạn nhất định của thế cân bằng. Có như vậy, quá trình GD mới vận hành được liên tục và phát triển.

Do các thành tố của quá trình GD có quan hệ chặt chẽ với nhau trong thế cân bằng động nên việc đổi mới GD phải tiến hành song song đồng bộ tất cả các thành tố chứ không thể đổi mới riêng rẽ một thành tố nào. Nếu làm như vậy là duy ý chí, sẽ không thu được kết quả gì.

Việc đổi mới phương pháp dạy học ở nước ta được phát động mạnh mẽ, liên tục suốt từ những năm sáu mươi của thế kỷ trước đến nay không đem lại kết quả nào đáng kể là một minh chứng. Từ phổ thông đến đại học giờ đây vẫn dùng phương pháp thuyết trình, đọc chép là chính. Sở dĩ như vậy là do chúng ta đổi mới phương pháp dạy học một cách riêng rẽ khi mà sách giáo khoa, giáo trình vẫn viết theo lối hàn lâm, trình bày đầy đủ kiến thức cần lĩnh hội; dạy học vẫn theo hình thức lớp - bài.

Nội dung kiểm tra, đánh giá kết quả học tập vẫn là những câu hỏi đóng, với yêu cầu thông hiểu, ghi nhớ lý thuyết suông; việc giải các bài tập chỉ là những kiến thức kinh nghiệm về các thuật, mẹo vặt do thầy huấn luyện. Với những yêu cầu ổn định đó, không giáo viên nào dại gì đổi mới phương pháp dạy học theo lối mở: bồi dưỡng năng lực tư duy sáng tạo cho học sinh để các em khi thi bị trượt nhiều. Hơn nữa việc đánh giá kết quả GD vẫn là vùng cấm, độc quyền của thày cô giáo, của ngành GD theo lối "con hát mẹ khen hay". Điều này đi ngược lại bản chất, quy luật của quá trình GD là quá trình xã hội hóa rộng rãi và sâu sắc để hình thành, phát triển nhân cách cho mỗi học sinh. Đặc biệt, mục tiêu, nội dung, phương pháp đào tạo ở các trường sư phạm suốt mấy chục năm qua dường như không hề đổi mới mà chỉ nâng cấp, nâng hệ đào tạo theo chuẩn mới, bằng việc tăng và nâng cao kiến thức văn hóa cơ bản. Còn kiến thức nghiệp vụ sư phạm vẫn như cũ, chiếm khoảng 10-15% chương trình, nội dung đào tạo. Với cách đào tạo ấy, những chủ thể GD tương lai (thầy cô giáo) được tạo ra khó có thể một sớm một chiều đổi mới GD được.

Như vậy, đổi mới GD vừa là nhu cầu khách quan hàng ngày trong hoạt động GD của mỗi thày cô giáo, vừa là nhu cầu khách quan của xã hội. Việc đổi mới GD ở cấp độ vĩ mô phải đổi mới song song, đồng bộ, toàn diện với đầy đủ các thành tố của quá trình GD chứ không thể đổi mới riêng lẻ một thành tố nào. Mục tiêu chung, cốt lõi, chủ đạo của đổi mới GD phải nhắm vào thiên chức xã hội cơ bản của GD là "tái sản xuất mở rộng sức lao động xã hội" và phải quán triệt nguyên lý "học đi đôi với hành, GD kết hợp với lao động sản xuất, lý luận gắn liền với thực tiễn, GD nhà trường gắn liền với GD gia đình và GD xã hội". Không nắm vững, không làm đúng những yêu cầu này thì việc đổi mới GD sẽ không thể đạt kết quả như mong đợi./.

Vũ Duy Yên
Theo Tạp chí Tuyên giáo